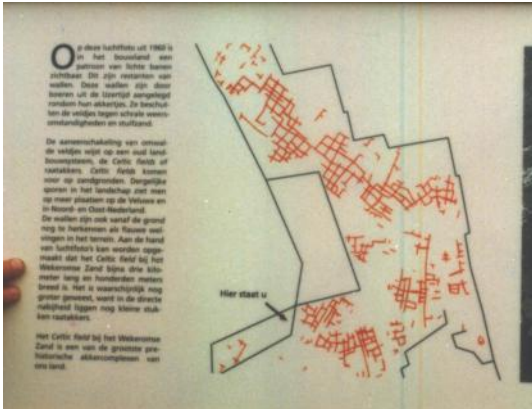

Speciaal op verzoek van het Prehistorisch Openluchtmuseum te Eindhoven heeft Janneke Buurman het artikel Akkerbouw in de tijd van de Celtic Fields geschreven.

De belangrijkste gewassen die in de laatste eeuw voor Chr. in de Celtic Fields werden verbouwd zijn:

1-bedeekte meerrijige gerst

Hordeum vulgare var vulgare (var. Tetrastichon, met lange hangende aren, i.t.t. var. Hexastichon, met dichte rechtopstaande aren

2-emmertarwe

Triticum dicoccom

3-pluimgierst

Panicum miliaceum

4-lijnzaad (vlas)

Linum usitatissimum

5-huttentut (dederzaad)

Camelina sativa

6-duivenboon

Vicia faba var minor

Verder kende men ook:

7-naakte meer-rijige gerst

Hordeum vulgare var nudum

8-spelttarwe

Triticum spelta

9-haver

Avena sativa

10-rogge

Secale cereale

Of rogge en haver al de status van cultuurgewassen hadden is onzeker, maar niet uit te sluiten. Beide gewassen zijn als akkeronkruid begonnen. Rogge is pas vanaf de

eerste eeuw na Chr. echt in cultuur genomen. Dan vinden we ook bolderik als akkeronkruid.

De akkers werden bewerkt met het eergetouw, een ploeg met een ijzeren punt die de zode slechts openscheurde en niet keerde. Daardoor bleef de bewerking vrij oppervlakkig en hadden meerjarige onkruiden meer overlevingskans dan tegenwoordig. Akkeronkruiden die nu alleen in wintergraan voorkomen, zullen daarom destijds ook wel in zomergraan gestaan hebben.

Men gaat er van uit dat het graan voornamelijk als zomergraan werd verbouwd. Ik denk echter dat de emmertarwe (evenals spelt en rogge) als wintergraan verbouwd werd.

Er was steeds een klein deel van de veldjes in gebruik, de rest lag braak. De veldjes waren afwisselend in gebruik als akker, weide en huisplaats.

De gewassen werden apart verbouwd.

Graan zaaien op rijen van 30 cm afstand.

Onkruid wieden met de hand. Oogsten door laag op de halm af te snijden met sikkel of zicht.

Op garven zetten om te drogen.

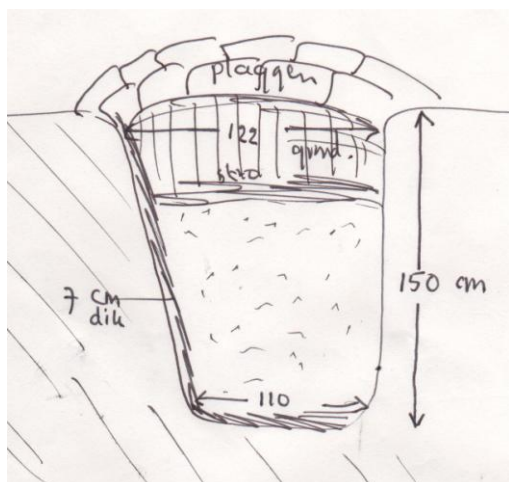

**In de spieker met stro en al opslaan tot er tijd is om te dorsen. Dorsen door een bundel tegen de vloer of een steen of een paal te slaan,
of uitspreiden op de grond en met stokken er op te slaan.**

Dorsvlegels zijn nog nooit gevonden uit die tijd.

Men legde voorraden gedorst maar nog niet ontkaft of geschoond graan aan door dit in een kuil te storten en deze kuil goed af te dichten met een lemen plaat. Zie onder dagelijks leven → voedsel ↔ Het maken van een voedselkuil voor graan.

Misschien kan dit in de toekomst ook eens als echt experiment gebeuren.

Oogsten van de overige gewassen gebeurt door de planten uit de grond te trekken.

Op de walletjes heeft men aanvankelijk hekken gezet. Zij raakten geleidelijk begroeid met voor vee ondoordringbare hagen: meidoorn, zoete kers, wilde appel, wilde peer, vlier, hazelaar, braam, framboos, sleedoorn, gelderse roos, lijsterbes, hondsroos. Ook eik, berk, es en beuk zullen er tussen hebben gestaan. Men zal het als geriefhout hebben geëxploiteerd.

Deze "Celtic Fields" zijn op zandgronden in de 20ste eeuw teruggevonden. Zie Artikel Celtic Fields. onder dagelijks leven → Landbouw → Het maken van een voedselkuil voor graan.